

دست جمع در فلوره

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۷/۱۹)

سال های سال بود که استادان شمشیربازی به شاگردان خود توصیه می کردند که "دست خود را قبل از پا" راست کنند، اما این روش الان دیگر مد نیست. چرا؟

ما می توانیم یک مسیر طولانی را در مورد ایده "دست قبل از پا" از منشأ فلوره به عنوان یک سلاح آموزشی برای شمشیر دونل تا حال حاضر دنبال کنیم. شمشیر فلوره به سلاح "دقیق، رسمی و ظریف" معروف بود. آموزش اول راست کردن دست در درجه اول به یک سنت قدیمی تر بر می گردد که معتقد بود راست کردن دست برای ایجاد تهدید علیه مدافع، ضروری است. از نظر تاریخی، حمله کردن به دست راست شده نوعی خودکشی بود (در زمان های گذشته این نوع اتک را اغلب *حمله بیوه ساز* می نامیدند - که با خودکشی کردن مهاجم به دلیل نادیده گرفتن دست راست، همسر او بیوه می شد). به همین ترتیب، از بازیکن مدافع خواسته می شد که دفاع را هر چه دیرتر بگیرد، تا در معرض دروبمان (گریز از گرفتن تیغه) مهاجم قرار نگیرد.

همراه با اصرار در راست کردن دست قبل از پا، دفاع ها با احتیاط انتخاب می شدند و توصیه می شد تا آنجا که ممکن است دفاع ها دیر اجرا شوند. دفاع دیرهنگام به معنای این بود که مدافع ممکن است، قبل از پیدا کردن تیغه یا ضربه خوردن، مجبور باشد یک یا دو (حداکثر) دفاع بگیرد. این بدان معنا بود که مهاجم حق داشت با تنها تعداد محدودی دفاع برخورد کند، و این دفاع ها را می توانست - تا حدی - با انتخاب مسیر حمله توسط مهاجم پیش بینی یا تحمیل کرد. اگر حمله کننده دفاع می شد، حمله تقریباً با راست شدن کامل دست مهاجم به پایان می رسید. این مسافت راست شدن دست به یک شمشیرباز ماهر اجازه می دهد تا از فرصت استفاده کند و در مقابل یک کونترپوست را اجرا کند.

مفهوم فلوره - تقریباً در اواسط قرن بیستم - در مهارت یک شمشیرباز و توانایی او در باز کردن مسیر از میان عملکرد تیغه مدافع اندازه گیری می شد. بر این اساس بود که بر "مکالمه تیغه ها" تأکید می شد. به خصوص در مکتب شمشیربازی فرانسه که بر مهارت بازی متقابل حمله، دفاع، ریپوست، و کونترریپوست تأکید داشت.

اما فلوره مدرن کاملاً متفاوت است. مهاجمی که در اوایل اتک دست خود را راست می کند، با دفاع هایی که چندین مسیر را پوشش می دهد، مواجه می شود. با راست کردن کامل دست، اجتناب از این دفاع ها غیر ممکن است. در نتیجه، مهاجم مجبور است تیغه خود را با تأخیر جلو ببرد تا از دفاع حریف جلوگیری کند. مهاجم به دنبال یافتن فاصله ای دقیق تا برای رسیدن به هدف دست خود را راست کند.

چگونگی تحول فلوره از "آنجا" تا به "اینجا" جزئیات فراوانی دارد که پرداختن به آن از حوصله این مقاله خارج است، اما کافی است بگوییم که در آغاز دوره مدرن فلوره (از ۱۹۶۰ به بعد) شمشیربازها مهارت های بدنی قوی تری را بر روی پیست به نمایش گذاشتند. و تحت تأثیر مربیان مدرنی (مانند Emil Beck) فلوره از بازی با تیغه به کنترل فاصله، زمان و فضا تبدیل شد. در اواخر دهه ۱۹۸۰ تا دهه ۱۹۹۰ شمشیربازان و مربیان دریافته اند که تعریف کوپه به عنوان یک اتک ساده و غیر مستقیم می تواند گسترش یابد تا شامل حرکات پرتابی یا "فلیک" باشد. متوقف کردن این نوع حملات با دفاع های لحظه آخری متداول دشوار بود، و وقتی مدافعان حق تقدم یا کنترل فاصله را از دست می دادند، مجبور بودند دفاع های زود هنگامی را بکار ببرند. دفاع های زود هنگام، به نوبه خود، مهاجم را تشویق می کرد تا پس از شروع حمله، تیغه خود را عقب نگه دارد یا "پنهان" کند. از آنجا که قوانین فنی فلوره تعریف دقیقی از زمان پایان حمله ندارد، سازه های تهاجمی به چندین و چند قدم و حرکت هجومی توسعه پیدا کردند، به گونه ای که بتوان به مدافع فشار آورد تا فاصله شکسته شود و حرکت نهایی اتک را به پایان رساند.

فلوریست اتک کننده باید هنگام اتک خود دو قانون مناسب را در نظر بگیرد: قوانین t.9.1 و t.83.2.b این قوانین در مورد اتک ساده (مستقیم یا غیرمستقیم) و مرکب بحث می کنند. قانون اول:

t.9.1 حمله (Attack) حرکتی است تهاجمی که با راست شدن دست آغاز و قبل از اجرای حرکت پا در حمله یا فلش، هدف حریف را مورد تهاجم قرار دهد.

این تعریف در مورد اтак مستقیم یا غیرمستقیم حسی به نظر می رسد. این قانون نمی گوید که دست چقدر باید راست بشود، و تنها روی راست شدن دست قبل از شروع حمله اشاره کرده است. به دلیل توانایی فلوریست های ماهر در ضربه زدن از زاویه های گوناگون، از جمله استفاده از اтак های "پرتابی" یا "فلیک"، شمشیرباز اтак کننده تقریباً بدون در نظر گرفتن محل تیغه خود، همیشه می تواند هدف حریف را تهدید کند. بنابراین، ایده "تهدید" به این معنی گسترش یافته است: **"توانایی ضربه زدن به هدف با یک حرکت"**.

در مورد اтак مرکب، همه چیز جالب تر می شود و شکایت از شمشیربازهای سنتی بیشتر می شود. ما می توانیم با بررسی اصل قانون شروع کنیم، قانون t.83.2.b در این مورد اینگونه می گوید:

t.83.2.b: اтак مرکب زمانی اجرای آن صحیح است که بازو و دست هنگام اجرای اولین حرکت فریب، کشیده و راست شده باشد؛ به صورتی که نوک شمشیر هدف قابل قبول را مورد تهدید قرار دهد و دست در جریان حرکت های متوالی حرکت تهاجمی و اجرای حرکات پا در حمله و فلش، خم نشده باشد.

در اтак مرکب، یک حرکت تهدیدآمیز اولیه باید روی فریب اول انجام شود. از آن نقطه به بعد، هیچ الزامی وجود ندارد - طبق قانون - که تا آخرین بخش سازه اтак، تیغه مهاجم همچنان به تهدید هدف ادامه دهد، و در آن نتوان دست را خم کرد یا عقب برد. همان طور که قبلاً اشاره شد، توانایی فلوریست ها در ضربه زدن از زاویه های گوناگون، و اтак های پرتابی "فلیک"، به این معنی است که "تهدید" به راحتی برآورده می شود.

هنگامی که اтак آغاز شد، مهاجم در تعقیب اтак آزاد است، و در حالی که حرکات تهدید آمیز خود را با شمشیر انجام می دهد، اما مجبور به راست کردن دست خود نیست مگر در پایان سازه اтак که فاصله بسته شود. در صورتی که داور متوجه توقف اтак مهاجم (1) شود (یا مهاجم اтак خود را زود به پایان برساند)، مهاجم آزاد است که قبل از اجرای آخرین حرکت تهاجمی خود هر تعداد قدم جلو که بخواهد برود. البته، خطر ضد حمله یا اтак روی آمادگی متناسب با زمان معین دستگاه آپاره نیز وجود خواهد داشت. این مسئله با درک اینکه مدافع حق دارد روی بسیاری از این حرکات ضربه ایست زمانی را اجرا کند، بسیار دشوارتر می شود. متن کامل قانون این است:

t.88: در جریان اجرای اтак های مرکب، حریف حق اجرای ضربه ای ایست زمانی را دارد؛ ولی برای این که این ضربه معتبر باشد، باید با فاصله یک زمان شمشیربازی زودتر از پایان اтак اجرا شود؛ یعنی این که ضربه ایست زمانی باید قبل از این که حریف بخش نهایی اтак خود را آغاز کند، اصابت کرده باشد.

به انشای t.88 توجه کنید: ضربه باید قبل از بخش نهایی - نه شروع - اтак اصابت کند.

بنابراین، آیا "دست قبل از پا" دیگر یک مفهوم آموزشی به حساب نمی آید؟ من فکر می کنم می توان نتیجه گرفت که اکنون گفتن "دست هماهنگ شده با پا" دقیق تر است، زیرا مواقعی وجود دارد که بهتر است ابتدا دست جلوتر بیافتد. ضمن اینکه موقعیت های دیگری نیز وجود دارد که دست باید با پا، بعد از پا، یا حتی در آخر آخر، جلو برود.

هماهنگی دست با پا

در طی حرکت آمادگی و بخش های مانوری یک سازه حرکتی، معمولاً به منظور محافظت از آن در برابر حرکت های دفاعی/ضد حمله حریف، دست عقب نگه داشته می شود.

ما می توانیم سه زمان مختلف برای هماهنگی دست با پا هنگام اتک تشخیص دهیم:

- ا. **دست ابتدا راست می شود** و سپس پا آن را دنبال می کند. این رویکرد کلاسیک اتک است.
- ب. **دست و پا با هم شروع می کنند**، دست کاملاً کشیده نشده است، بصورتی که دست با شتاب حرکت می کند تا درست قبل، یا دقیقاً هنگام فرود پا بطور کامل راست شود.
- ت. **بازو عقب نگه داشته می شود**، و درست پس از فرود پای جلو راست می شود. این همان اتک کلاسیک با زمان شکسته می باشد.

دست ابتدا راست می شود، سپس پا به دنبال آن حرکت می کند

این نوع بیشتر در اتک علیه آمادگی حریف قابل استفاده است. اگر حریف با آماده سازی نادرست، یک روزنه زمانی را از خود بروز دهد - یا با حرکات تیغه گشاد و یا با قدم های خیلی بزرگ یا خیلی سریع - بازوی کاملاً کشیده و اتک مدافع می تواند حرکت حریف را قطع کند و با "فصل کردن" زمان مجاز دستگاه از توانایی روشن کردن چراغ توسط حریف جلوگیری کند. دست راست کردن زود هنگام و سریع به داور نشان می دهد که شمشیرباز به درستی در برابر آمادگی مهاجم ابتکار عمل را به دست گرفته است. اگر حریف تاخیر کند یا در اتمام اتک خود مردد باشد، داور به دادن اتک روی آمادگی تمایل بیشتری پیدا می کند. به هر حال، این یک قضاوت بسیار "نزدیک به هم" است، و همه داوران در تفسیر این حرکت سخاوتمندانه برخورد نخواهند کرد.

در برخی موارد، هماهنگی دست و پا در حرکت به جلو نیست بلکه به عقب هم هست. راست کردن دست بصورت کامل دقیقاً قبل از شروع عقب نشینی به مدافع این امکان را می دهد که یک توقف کلاسیک ایجاد کند، یا اتک ضعیف مهاجمی که در هماهنگی پایان اتک خود مشکل پیدا

کرده است، "زمین گیر" کند (۲). در این حالت، ضربه ایست زمانی ممکن است اولویت نداشته باشد، اما اگر به درستی هماهنگ شده باشد، می تواند به شمشیرباز اجازه دهد ضربه خود را بزند و سپس با خیال راحت از پایان اتک حریف فرار کند.

دست و پا با هم شروع می کنند، سپس به دست شتاب داده می شود

در این اجرا مهاجم برای ضربه زدن، ابتدا دست خود را بطور محدود کمی راست می کند یا اینکه تیغه حریف را می گیرد تا شروع اتک را به داور اعلام کند. سپس برای پیش دستی و جلوگیری از یک یا چند دفاع حریف، حرکت تهاجمی پای خود را (حمله) همراه با کمی عقب نگه داشتن دست شروع می کند. بازوی مهاجم همچنان قادر است با راست شدن سریع در هر زمان از حمله، هدف حریف را تهدید کند. نرم و کمی عقب نگه داشتن بازو به معنای این است که می توان یک ردکن را با تلاش کمتری انجام داد (در بعضی موارد ممکن است دفاع حریف از پوینت مهاجم بگذرد و مسیر را بدون نیاز به ردکن باز کند). در بعضی از مواقع، مدافع مسیر معینی را برای بستن انتخاب می کند و مهاجم می تواند با شتاب دادن به بازوی خود، ضربه را به پایان برساند. این عمل منوط به این است که مهاجم بتواند دست و پایش را با سرعت های مختلف حرکت دهد، زیرا حرکت پوینت مهاجم باید کمی "از پشت" یا شروع شود و سپس جلوتر از پا به هدف برسد و شتاب بگیرد.

در صورت تلاش حریف برای کونتر اتک یا اتک روی آمادگی، شمشیرباز اتک کننده باید همیشه آماده باشد تا دست راست خود را به پایان برساند.

دست عقب نگه داشته می شود و پس از فرود پا راست می شود

ضربه در این نوع با تاخیر قابل توجهی زده می شود. این همان اتک کلاسیک "زمان از دست رفته" است. اجتناب از دفاع های سریع، شتابنده و تصادفی که در چندین مسیر حرکت می کنند دشوار است. در عین حال، مدافعی که این دفاع را انتخاب می کند، در تیغه خود ناکاری زیادی دارد و بعید است که روی اتک های دریافتی خود به طور ناگهانی ضربه ایست زمانی کند. مهاجم قبل از وارد کردن ضربه نهایی به مسیر باز، ایمن تر است که تا زمانی که لازم باشد صبر کند (و تا آنجا که ممکن است نزدیک تر شود). در نتیجه، مهاجم غالباً برای ایجاد واکنش شدید از طرف مدافع، دست راست خود را شروع می کند و سپس با خم کردن آرنج، بازوی اتک کننده را عقب می کشد. با این کار ممکن است به نظر برسد که مهاجم در معرض خطر بزرگی قرار گرفته است (و در سطوح بالاتر شمشیربازی، باعث می شود مهاجم در برابر ضربه ایست زمانی یا اتک روی آمادگی آسیب پذیر شود)، ولی در عوض تیغه مهاجم را از تهدیدهای مختل کننده ای که مسیر رسیدن به هدف را مسدود می کند، دور می کند. در برخی مواقع، مدافع با یک دفاع نهایی سلاح خود را در یک مکان "ثابت" می کند. وقتی این اتفاق می افتد، مهاجم (که ممکن است مدتی قبل روی حمله فرود آمده باشد) دست راست خود را تسریع می کند و در مسیر نهایی ضربه خود را وارد می کند.

به نظر می رسد که این کار قانون t.83.2.b بالا را نقض می کند، اما یکی از داوران آشنای من علاقه زیادی دارد که بگوید: "اگر شما در حال دفاع باشید، بنابراین من باید در حال حمله باشم!"

هماهنگی زمان بندی دست و پا در درس

در درس شما باید هر سه زمان بندی را برای هماهنگی دست و پا آموزش دهید. یک راه آسان برای شروع این کار گرم کردن شاگرد با تمرین زیر است:

- ا. شاگرد دست خود را راست می کند و سپس با قدم جلو ضربه می زند.
- ب. شاگرد همراه با قدم جلو نوک شمشیر را کمی به جلو حرکت می دهد اما دست خود را کاملاً راست نمی کند. در وسط قدم، شاگرد هنگام فرود آمدن پای جلو، بازوی خود را برای ضربه زدن با شتاب راست می کند.
- ت. شاگرد در کل قدم جلو بازوی خود را عقب نگه می دارد، و سپس روی فرود پای عقب دست خود را راست می کند.

بعد از استفاده از قدم جلو به عنوان کارپای اتک کننده برای ضربه زدن، می توانید به جای آن از حمله استفاده کنید. هنگامی که تمرین با حمله انجام شد، مناسب تر آن است که عناصر تاکتیکی بیشتری را به تمرین اضافه کنید. اگر کار را از فاصله دور شروع می کنید، شاگرد باید ابتدا دست خود را باز کند و هنگام جستجوی تیغه، فاصله خود را کم کند. اگر شما از دور شروع می کنید و بدون آغاز اتک به سمت شاگرد پیش می روید، شاگرد می تواند یک فریب با دست جمع روی قدم شما اجرا کند، شما را به دفاع وادارد (۳) و با یک حمله سریع ضربه را بزند. سرانجام، شاگرد می تواند با بتمان زدن به تیغه شما، و گرفتن چند دفاع از شما، مسئولیت اجرای اتک را به عهده بگیرد. شاگرد باید تیغه خود را پنهان کند، فاصله را ببندد، بدون راست کردن دست حمله کند، و سپس آخرین دفاع شما را رد کند و با سرعت بسیار بالا دست خود را راست کند و ضربه را وارد سازد.

در هر صورت، شاگرد باید برای دستیابی به ضربه، بازوی خود را سریع راست کند. حرکت نهایی سلاح باید سریع و مستقیم به سوی هدف باشد.

مثال های ویدیویی

تعداد زیادی فیلم فلوره سطح بالا در وب وجود دارد. در زیر چندین بازی عالی در YouTube آورده شده است که نشان دهنده انواع حرکات فلوره بحث شده در این مقاله است. به خاطر داشته باشید که ویدیوهای یوتیوبی گاهی وقت ها هستند و گاهی اوقات حذف می شوند، بنابراین نمی توانم اطمینان بدهم که این آدرس ها تا چه اندازه پایدار خواهند بود. با این حال، با کمی تحقیق و جستجو می توانید بیش از چند نمونه از هر سه نوع این حرکات های فلوره مدرن را بیابید. لطفاً به حرکت های فلوره اجرای شده قبل از اعمال قانون تغییر زمان بندی ضربه های فلوره در سال ۲۰۰۵ نیز کاملاً توجه کنید.

بازی فینال (مدال طلا) Abouelkassem در برابر Lei در المپیک ۲۰۱۲ لندن

<https://www.youtube.com/watch?v=lqJy92YFWDw>

بازی فلوره تیمی قهرمانی جهان ۲۰۰۸

<https://www.youtube.com/watch?v=M693S64TYtg>

بازی فلوره تیمی (مدال طلا) المپیک ۲۰۱۲ لندن

<https://www.youtube.com/watch?v=7AU5ykMRVtw>

سرانجام، می توانید یک نمونه عالی از درس استفاده از دست راست کردن دیر هنگام از باکی لیچ مربی آمریکایی و آیریس زیمرمن بازیکن المپیک را مشاهده کنید. این درس مربوط به دهه ۱۹۹۰ است اما بسیاری از موارد بحث شده در این مقاله را نشان می دهد:

<https://www.youtube.com/watch?v=Y08-ZUHAbvo&t=2899s>

- (۱) همان طور که قبلاً ذکر شد، در قوانین فلوره زمان پایان اتک به طور خاص ذکر نشده است. تلاش هایی وجود داشته است که اتک فلوره را کاملاً شبیه به ساپر در نظر بگیرند: فرود پای جلو در حرکت تهاجمی، اما این به طور گسترده پذیرفته نشد.
- (۲) من اغلب هنگام بحث این موضوع با شاگردانم، این را "پیشی گرفتن دست در اتک" می خوانم.
- (۳) این کار به ویژه اگر حرکت فریب با تغییر مسیر (از بالا به پایین یا بالعکس) انجام شود، به خوبی از کار در می آید. بسته شدن ناگهانی فاصله و تغییر سریع حرکت تیغه تقریباً همیشه حریف را به دفاع وا می دارد، و اگر آن ضد حمله ای را به وجود آورد، خیلی بهتر است. شاگرد شما می تواند اتکی را که شروع کرده است را به پایان برساند.